

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 21.25 d.d. 13 december 2021 te Amsterdam (mr. C.P. Bleeker en dhr. G. Alfrink)

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen.

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- een klachtschrift d.d. 30 november 2020 van betrokkene;
- een verweerschrift d.d. 3 februari 2021 van de deelnemer;
- de schriftelijke repliek van betrokkene d.d. 2 maart 2021;
- de schriftelijke dupliek van de deelnemer d.d. 24 maart 2021.

De Commissie heeft kennisgenomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 22 november 2021 te Amsterdam. In verband met zeer dringende en plotseling opkomende persoonlijke omstandigheden was het derde commissielid daarbij niet aanwezig.

Op de zitting zijn betrokkene en haar partner de heer [A] verschenen en namens de deelnemer de heer [B].

Ter zitting hebben partijen hun standpunt (nader) toegelicht.

2. Standpunt van partijen

2.1. Betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie van een doorlopend krediet.

Betrokkene acht de registratie disproportioneel.

2.2. De deelnemer voert gemotiveerd verweer. De klacht is ongegrond en de registratie niet disproportioneel.

2.3. Op hetgeen partijen hebben gesteld in de schriftelijke stukken en hetgeen zij ter zitting hebben verklaard, wordt in de beoordeling voor zover nodig ingegaan.

3. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken en de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan,

3.1. Betrokkene heeft een registratie ter zake van een doorlopend krediet met nummer ****892. De registratie kent een A-codering en een code 2 op 23 juni 2011 en een werkelijke einddatum op 31 januari 2020.

3.2. Betrokkene heeft een doorlopend krediet afgesloten met [C]. In 2011 is er een achterstand op het krediet geregistreerd. Betrokkene heeft in haar klachtschrift niet aangegeven waardoor de betalingsproblemen zijn ontstaan. Betrokkene heeft vanaf februari 2012 bijna maandelijks € 50,- afgelost. Dit bedrag is vanaf december 2013 omlaag gegaan naar € 20,-, waarna betrokkene na maart 2015 gestopt is met betalen. In juni 2015 is er door [instantie D] een voorstel gedaan om € 208,95 te betalen tegen finale kwijting. Dit voorstel is door de deelnemer afgewezen. Vanaf februari 2017 zijn er door [instantie D] verschillende betalingen van € 10,- gedaan ter aflossing van het krediet. Deze betalingen werden echter structureel teruggestort door de deelnemer, omdat het juiste klantnummer niet vermeld zou zijn. Betrokkene heeft in januari 2020 contact opgenomen met de deelnemer om de openstaande vordering tegen finale kwijting te voldoen. Hiervoor heeft zij een bedrag van € 700,- betaald. De deelnemer heeft vervolgens per 31 januari 2020 een werkelijke einddatum gemeld.

Betrokkene doet een beroep op disproportionaliteit.

3.3. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat de inbreuk op de belangen van betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in staat zijn de goedgeheid en het betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of financiering van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een (negatieve) registratie die in veel gevallen verhindert dat betrokkene een krediet kan afsluiten.

3.4. Voor een geslaagd beroep op disproportionaliteit is vereist dat betrokkene een belang stelt en zo nodig aantoonst dat hij of zij belang heeft bij schrapping van de registratie, bijvoorbeeld in de vorm van een vanwege de aangevochten registratie afgewezen financieringsaanvraag. Ook moeten er voldoende (bijzondere) omstandigheden zijn gesteld zodat aannemelijk is dat ondanks de correcte registratie in dit specifieke geval betrokkene geen (structurele) wanbetaler is waartegen potentiële kredietverstrekkers of betrokkene zelf moeten worden beschermd.

3.5. Betrokkene heeft een belang gesteld bij verwijdering van de registratie. Betrokkene wenst de woning waarin zij samen met haar partner woont op hun beider namen te zetten. Dit was ook het oorspronkelijke plan, maar door de BKR registratie van betrokkene heeft de partner van betrokkene de woning alleen moeten aanschaffen en staat de woning alleen op zijn naam.

3.6. Op het ontstaan van de betalingsproblemen is betrokkene in haar klachtschrift niet ingegaan. Het krediet is in 2008 afgesloten en de coderingen zijn in 2011 geplaatst. Betrokkene heeft vanaf 2012 tot begin 2015 regelmatige aflossingen gedaan. In april 2015 is [instantie D] betrokken geraakt voor schuldhulpverlening. Zij

hebben een voorstel gedaan aan de deelnemer tegen finale kwijting, wat door de deelnemer is afgewezen. Het schulphulpverleningstraject is uiteindelijk niet doorgezet. Betrokkene heeft zich in 2017 vrijwillig aangemeld voor budgettering via [instantie D].

3.7. Vanaf februari 2017 zijn er vanuit [instantie D] verschillende betalingen gedaan aan de deelnemer ter hoogte van € 10,- per keer. Deze betalingen zijn door de deelnemer echter teruggestort, omdat het juiste klantnummer niet vermeld werd. Betrokkene heeft ter zitting aangegeven dat zij hierover navraag heeft gedaan bij [instantie D] en zij ook niet wisten waarom dit gebeurde. Betrokkene was daardoor in de veronderstelling dat de kwestie afgerond was en er niet meer betaald hoefde te worden. Ter zitting heeft de deelnemer aangegeven dat zij het uitgangspunt hanteert dat betalingen zonder juist klantnummer teruggestort worden. Vanwege de grote hoeveelheid transacties zou het voor de deelnemer niet mogelijk zijn om naar dergelijke betalingen nader onderzoek te doen om deze te koppelen aan de juiste vordering. In 2020 is betrokkene opnieuw geconfronteerd met het bestaan van de vordering en heeft zij contact gezocht met de deelnemer om het af te kunnen sluiten. Betrokkene heeft toen een bedrag van € 700,- betaald tegen finale kwijting, waarna de deelnemer het resterende bedrag heeft afgeboekt.

3.8. De Commissie is van mening dat betrokkene had kunnen weten dat de vordering nog niet voldaan was. In oktober 2014 is er door de deelnemer nog een brief gestuurd waarin de hoogte van de vordering vermeld wordt. Gelet op de hoogte van het openstaande bedrag en de hoogte van de betalingen die tot dan toe waren gedaan, had het voor betrokkene duidelijk moeten zijn dat er nog een bedrag openstond. Ook al had betrokkene haar administratie uit handen gegeven vanwege de budgettering, had zij dit redelijkerwijs nog wel kunnen en moeten weten. Dat betrokkene het er na het terugstorten van de betalingen maar bij heeft gelaten, acht de Commissie daarom verwijtbaar.

3.9. Anderzijds is de Commissie ook van mening dat de deelnemer anders had moeten handelen. Er zijn meerdere betalingen gedaan die door de deelnemer zijn teruggestort zonder verder onderzoek. De Commissie vindt dat de deelnemer hier meer onderzoek naar had kunnen doen. Dat de deelnemer als schuldeiser na het terugstorten van de betalingen drie jaar niks van zich heeft laten horen acht de Commissie eveneens verwijtbaar. Naar het oordeel van de Commissie kan beide partijen een verwijt worden gemaakt over hun handelen.

3.10. Alles overziende is de Commissie van oordeel dat het niet proportioneel is om de volledige bewaartermijn te handhaven. De registratie is terecht geplaatst, maar de Commissie acht het gelet op bovenstaande overwegingen redelijk om de bewaartermijn te verkorten tot tweeënehalf jaar. De registratie dient per 31 juli 2022 uit het CKI te worden geschrapt. De deelnemer moet hiervoor zorgdragen.

4. De beslissing

4.1. De Commissie beslist dat de klacht van betrokkene gedeeltelijk gegrond is.